

[Aage Fogh.]

mens og børnenes dygtiggørelse, som tilfældet er efter de sidste love. Jeg tænker på børneskolen, på ungdomsskolen, på gymnasierne, universiteterne, polyteknisk læreanstalt og alt, hvad nævnes kan. Der skal ikke spares. De arbejder skal fremmes, det er klart. Det er måske de bedste penge, der overhovedet kan investeres. Jeg tænker også i den forbindelse på den fri ungdomsskole ud over landet, højskolerne, ungdomsskolerne, landbrugsskolerne, og hvad de ellers kaldes. Det er jo ingen hemmelighed, at staten her betaler de 70 pct. både af lærerløn og af forstanderløn. Det er ingen hemmelighed, at staten yder et tilskud på 70 pct. til forstander- og lærerpension. Jeg tager det som et smukt eksempel på et godt samarbejde imellem staten og det fri erhvervsliv. Det står som et eksempel for andre områder, dette, at staten støtter, men erhvervene har ansvaret og gør arbejdet. Det skal gennemføres på andre områder.

Jeg har også sagt i forbindelse med mit foredrag derude, at jeg er ikke overtroisk, jeg tror ikke på Karl Marx, jeg tror for resten heller ikke 100 pct. på Henry George, for der er sket så meget, siden de 2 mænd levede, og derfor skal vi i øjeblikket, så vidt jeg kan se, lægge forholdene sådan til rette, at staten kan støtte det private erhvervsliv på en sådan måde, at det er erhvervslivet, der går foran i arbejdet og har ansvaret. Jeg tror, det er en hovedbetingelse for, at de kræfter, der ligger i det danske folk, kan komme til fuld udfoldelse, og at vi derigennem kan få den størst mulige produktion.

Det er det, jeg har sagt, og så føjer jeg til, at alt, hvad der vedrører forskning, skal vi støtte, og derfor forstår jeg slet ikke, at partiet venstre — de konservative er noget andet — går ind for, at vi skal afskaffe statens husholdningsråd. Det er ikke ret mange måneder siden, at en repræsentant her i tinget, det forhenværende medlem hr. Heick, fra denne talerstol sagde, at der er sorg i tusinder af danske landbohjem, fordi regeringen retter angreb imod husholdningsrådet. Jeg tror, det er helt rigtigt. Husholdningsrådet er et udtryk for det arbejde, der udføres af de danske kvinder derude i hjemmene; det er fra hushold-

ningsrådet, det videnskabelige grundlag skal hentes, og det skal selvfølgelig fremmes.

Der er en lang række andre områder, hvor jeg mener staten skal løse opgaverne, og det skal vi have penge til. Men når det er gjort, vurderer jeg det alligevel sådan, at der bliver mulighed for med fornuftig forhandling at kunne tilstræbe en skattelettelse på 300-400 mill. kr. Personlig skulle jeg ikke være modstander af, at man gjorde det i samarbejde med oppositionen, hvis oppositionen ønsker at være med til det og mulighederne måtte foreligge; så skulle man diskutere, hvor denne skattelettelse skulle finde sted.

Endvidere vil jeg pege på, at de skattelove, vi har i dag, jo er kommet til verden pø om pø gennem mange år; der er sat lap på lap, så der i dag ikke er ret mange uden for denne sal, der virkelig forstår skattelovene. Man måtte altså undersøge, hvor lettelsen skulle sættes ind, om det skulle være på de indirekte skatters område. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg har en dårlig samvittighed med hensyn til tøj-skatten; det ville være helt meningsløst af mig ikke at indrømme det. Jeg vil heller ikke lægge skjul på, at jeg har en meget dårlig samvittighed med hensyn til restaurationsskatten, ikke fordi det er en skat på spiritus, for det er rimeligt — den ønsker jeg ikke nedsat — men jeg ønsker skatten gennemført på et sådant grundlag, at den kan kontrolleres. Det er i virkeligheden moralsk uforsvarligt at opretholde en skat, der er så vanskelig at kontrollere som restaurationsskatten. Derfor ville jeg i høj grad tilstræbe at lægge den skat over ved kilden; det tror jeg også ville blive til stor gavn for turistlivet her i landet i fremtiden.

Men i det store og hele tror jeg, at nedsettelsen skulle sættes ind over for den direkte beskatning, for det kan desværre ikke nægtes, at adskillige af vore medborgere har den opfattelse — man kan godt sige, at den ikke er rigtig, men de har den opfattelse, at skatten i dag tager for stor en part af den øgede fortjeneste. Derfor ville jeg meget gerne gøre mig til talsmand for, at vi ved den reduktion, der skal foretages, går videre med den proportionale skala.